

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 256

din 19 martie 2015

Prin raportul nr. 1066/IJ/658/DIJ/263/DIP/2015, Inspekția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor referitoare la posibila atingere adusă independenței justiției, în ansamblu și, respectiv, a judecătorilor și procurorilor ce au sau au avut de soluționat cauza privind pe inculpatul N C _____, ca urmare a poziției publice a unor autorități administrative publice, respectiv Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România și Consiliul Județean Constanța.

Analizând raportul Inspekției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

La data de 24.02.2015, potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, conducerea Consiliului Superior al Magistraturii a sesizat Inspekția Judiciară în vederea efectuării verificărilor referitoare la posibila atingere adusă independenței justiției, în ansamblu și, respectiv, a judecătorilor și procurorilor ce au sau au avut de soluționat cauza privind pe inculpatul N C _____ ca urmare a poziției publice a unor autorități administrative publice, respectiv Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România și Consiliul Județean Constanța.

Conform raportului Inspecției Judiciare, în urma verificărilor efectuate s-au reținut următoarele aspecte relatate în cadrul comunicatului dat de Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România din data de 19.06.2014 și al comunicatului din data de 23.06.2014, dat de Consiliul Județean Constanța, cu referire la activitatea judecătorului care s-a pronunțat în dosarul nr. _____ i a procurorilor care au instrumentat dosarul penal:

1. Într-un comunicat de presă transmis joi, 19.06.2014, pe site-ul MEDIAFAX.RO, președinții Consiliilor Județene din România, membri ai Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România (UNCJR), au condamnat demersul procurorilor Direcției Naționale Anticorupție de a cere arestarea preventivă a _____ N _____ C _____ afirmând că :”O astfel de solicitare a DNA pune între paranteze/suspendă drepturile de care un cetățean ar trebui să se bucure în România, iar atunci când procurorii solicită arestarea preventivă a unui convalescent, ne punem întrebarea dacă acelei persoane i se mai respectă dreptul la viață sau, de fapt, acea persoană este condamnată la moarte?”

Această atitudine a procurorilor anticorupție, se arată în același comunicat, subliniază ”gradul de opacitate cu care aceștia au ajuns să trateze cauzele penale, la fel cum o făceau anchetatorii staliști din anii ’50!”, considerând că ”în secolul XXI România nu mai are voie să genereze un nou caz «Vișinescu» aflat, de această dată, în simbria DNA”.

2. În comunicatul de presă al Consiliului Județean Constanța, din data de 23.06.2014, preluat de Agerpres, după ce se comunică faptul că _____ lpatul N _____ C _____ a primit la data de 23.06.2014, mandat de arestare preventivă pentru o perioadă de 30 de zile, hotărârea fiind luată de T _____ B _____ se fac o serie de afirmații de genul: „În ciuda faptului că avocatul lui N _____ C _____, Mr _____ M _____ a pus la dispoziția instanței dovezi de necontestat privitoare la : _____, constand în rapoarte medicale emise de _____ raportul dr. A _____ N _____, _____ din cadrul aceluiași spital, precum și imagini audio-video și fotografiile care îl

înfașau pe clientul său _____ dovezi care au apărut și în presă, instanța nu a luat în considerare toate acestea și a aprobat în mod inexplicabil și inuman cererea procurorilor Direcției Naționale Anticorupție.”

Nu în ultimul rând, se afirmă că: „Solicitarea DNA de a cere arestarea preventivă pentru 30 zile și încuviințarea acesteia de către T _____ B _____ nu este altceva decât o încercare disperată de a aduce în spațiul public un alt scandal de presă, care să îl pună în umbră pe cel iscat de _____ M _____ B _____.”

În faza de urmărire penală, inculpatul C _____ N _____ D _____ a formulat mai multe cereri prin care a solicitat încuviințarea părăsirii teritoriului României pentru a se deplasa în Statele Unite ale Americii în vederea _____, având în vedere : _____, cereri admise prin ordonanțele procurorului din datele de 03.04.2014, 23.04.2014, 16.05.2014 și 20.05.2014, prin care i s-a încuviințat părăsirea teritoriului României până la data de 05.06.2014.

Ulterior, prin rechizitoriul nr. _____ din _____ întocmit de Direcția Națională Anticorupție - Secția de Combateră a Infrafracțiunilor Conexe Infrafracțiunilor de Corupție, inculpatul C _____ N _____ D _____ a fost trimis în judecată pentru săvârșirea a trei infracțiuni _____

Cauza a fost înregistrată pe rolul T _____ B _____ - _____ a data de _____, sub nr. _____

Prin încheierea de ședință din data de _____ a judecătorului de cameră preliminară din cadrul T _____ onunțată în dosarul nr. _____ s-a constatat legalitatea și temeinicia măsurii controlului judiciar, s-a menținut măsura controlului judiciar față de inculpatul C _____ N _____ menținându-se totodată și obligațiile impuse inculpatului de către T _____ I _____

...ă prin încheierea din data de ... pronunțată în dosarul nr. ...

Prin aceeași încheiere, s-au respins ca nefondate cererea de revocare a măsurii controlului judiciar formulată de inculpatul C. ... N. ... D. ... prin apărător, precum și cererea de încetare a obligației prevăzute de : ... Cod procedură penală, formulată de inculpatul C. ... N. ... D. ... prin apărător.

Totodată, prin încheierea de la acea dată, s-a admis în parte cererea formulată de inculpatul C. ... N. ... D. ... prin apărător, privind încuviințarea de a părăsi teritoriul României și i s-a încuviințat inculpatului C. ... N. ... D. ... să părăsească teritoriul României în perioada ... pentru deplasarea la ...

Prin încheierea de ședință din data de ... a judecătorului de cameră preliminară din cadrul T. ... B. ... - S. ... pronunțată în dosarul nr. ... în baza art. 215 alin. 2 Cod procedură penală, s-a respins ca nefondată cererea formulată de inculpatul C. ... N. ... D. ... prin apărător, privind încuviințarea de a părăsi teritoriul României.

La data de 12.06.2014, s-a înregistrat pe rolul Tr. ... B. ... - S. ... cererea nr. ... formulată de Direcția Națională Anticorupție, prin care s-a solicitat înlocuirea măsurii controlului judiciar cu măsura arestării preventive.

În esență, în motivare s-a arătat că prin încheierea de ședință din data de 12.06.2014, judecătorul de cameră preliminară a respins ca nefondată cererea inculpatului, astfel încât s-a constatat că, la data de 12.06.2014, inculpatul nu se afla în țară, depășind limita teritorială fixată de judecător și nerespectând perioada pentru care a primit încuviințarea de a se afla în afara teritoriului României.

S-a apreciat că dovada încălcării cu rea-credință a obligației de a nu părăsi teritoriul României, fără încuviințarea judecătorului, o reprezintă însăși încheierea din data de 12.06.2014 și față de aceste împrejurări, dar și în raport de acuzațiile formulate împotriva inculpatului, acesta fiind trimis în judecată pentru săvârșirea unui număr de ... , conduita pe care a înțeles să o adopte și stadiul procesual ...

în care se află cauza, măsura arestului preventiv este proporțională și necesară pentru mai buna desfășurare a procesului penal.

În concluzie, s-a solicitat admiterea cererii și înlocuirea măsurii controlului judiciar cu măsura arestării preventive, invocându-se dispozițiile art. 242 Cod procedură penală, precum și art. 215 alin. (7) Cod procedură penală.

Ulterior, la data de _____, s-a înregistrat la dosarul cauzei, cererea formulată de inculpatul C _____ N _____ D _____, prin apărător ales, prin care s-a solicitat acordarea încuviințării inculpatului de a părăsi teritoriul național pentru perioada

S-a motivat, în esență, făcându-se referire la o adresă emisă de către _____, că inculpatului i-au fost a

S-a mai arătat, prin aceeași adresă, că

Prin aceeași cerere, s-a mai susținut că ar trebui să se rețină împrejurarea

În final, s-a solicitat admiterea cererii astfel cum a fost formulată, în sensul de a i se acorda inculpatului dreptul de a părăsi teritoriul național până la data de _____ (dată până la care se estimează că va dura până la _____)

Prin cererea formulată de inculpatul C _____ N _____ D _____ prin apărător, depusă la termenul de judecată din data de _____, s-a solicitat, în temeiul

dispozițiilor art. 215 alin. (9) Cod procedură penală, să se dispună încetarea obligației prevăzute de art. 215 alin. (2) Cod procedură penală, respectiv ca inculpatul să nu părăsească teritoriul României fără încuviințarea prealabilă a organului de urmărire penală sau a instanței de judecată.

Prin încheierea pronunțată în Camera de Consiliu la data de _____, s-a dispus măsura arestării preventive a inculpatului N _____ C _____ pe o durată de 30 de zile, de la data punerii în executare a măsurii.

Verificările prelabile au vizat aspectele sesizate și s-au încheiat la data de _____, după o discuție prealabilă cu judecătorul care a instrumentat cauza analizată, acesta precizând că nu înțelege să uzeze de dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare.

Față de solicitarea formulată de conducerea Consiliului Superior al Magistraturii, Plenul reține următoarele:

În calitatea sa fundamentală de garant al independenței justiției, Consiliul Superior al Magistraturii apără corpul magistraților împotriva actelor de natură să aducă atingere independenței, imparțialității sau reputației profesionale a acestora.

Conform dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în exercitarea atribuțiilor sale, “Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a se sesiza și din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor”.

Justiția, în statul de drept, este socotită o putere pe lângă celelalte puteri ale statului (art. 21 și art. 124 din Constituția României). Pentru aceasta este necesar să existe anumite garanții față de celelalte puteri ale statului, pentru a se evita politizarea și pentru a crea independența și imparțialitatea magistratului.

Art. 1 pct. 4 din Constituția României consacră expres principiul separației și echilibrului puterilor legislative, executive și judecătorească.

Potrivit acestui principiu raporturile dintre legislativ, executiv și puterea judecătorească sunt condiționate de respectarea principiului independenței magistraților și supunerii lor numai legii, prevăzut de art. 123 din Constituție.

Principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite de art. 124 alin. (3) din Constituție, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, precum și de art. 3 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Referiri privind aceste principii se regăsesc și în reglementările internaționale:

- Principiile fundamentale referitoare la independența magistratului, adoptate la Milano în anul 1985 și confirmate de Adunarea Generală a ONU, precizează, la art. 1, că „independența magistraturii trebuie garantată de către stat și enunțată în Constituție sau altă lege națională, iar toate instituțiile guvernamentale sau altele trebuie să o respecte”. În cadrul acelorași principii, la art. 2 se menționează că „sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv”.

- În Raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987 (pct. 75), se precizează că „principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat”.

În mod constant, Plenul a apreciat că independența nu este un privilegiu în interesul propriu al magistraților, ci în interesul statului de drept și al celor care caută și doresc înfăptuirea justiției. Aceasta îi este conferită magistratului în vederea protecției drepturilor persoanelor care apelează la justiție pentru a li se face dreptate și constă în responsabilitatea magistratului de a convinge, nu prin forța principiului autorității, ci a argumentelor raționale, temeinice, constituind astfel un mijloc de a asigura și păstra încrederea publicului în sistemul judiciar.

Potrivit principiului separației puterilor în stat, un reprezentant al uneia din celelalte două puteri, nu are dreptul să extrapoleze nemulțumirile referitoare la instrumentarea unei anumite cauze, asupra întregului sistem judiciar. În măsura în care se procedează astfel, persoana sau organizația care face aceste afirmații aduce inevitabil,

atingere principiului constituțional al separației puterilor în stat cu consecința afectării prestigiului justiției și implicit a independenței și reputației magistraților.

Art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

De asemenea, dreptul la liberă exprimare, prevăzut de art. 30 din Constituție nu poate fi exercitat cu încălcarea principiului independenței judecătorului și supunerii lui numai legii, astfel cum este statuat prin dispozițiile art. 124 din Constituție și art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Odată consacrată libertatea de exprimare în general, revine obligația fiecărei legislații în parte de a statua asupra rolului pe care mass-media îl are în societatea respectivă, în concret, de a crea, pe de o parte, cadrul legal de exprimare, iar pe de altă parte, de a integra această activitate aspirațiilor socio-culturale, și nu numai, ale societății în ansamblul ei.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a subliniat în mod constant că dreptul la libertatea de exprimare consacrat de art. 10 din Convenția europeană a drepturilor omului nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

În aprecierea limitelor criticii admisibile, trebuie să se țină seama de misiunea particulară a puterii judiciare în societate. Ca garant al justiției, valoare fundamentală

Într-un stat de drept, acțiunea sa are nevoie de încrederea cetățenilor pentru a-și atinge scopurile.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, CEDO, în cauza „Braford contra Danemarcei”, a decis că „interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”. De asemenea, prin cauza „Pager și Oberschlick contra Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Pentru stabilirea calitatății subiecților care au emis comunicatele analizate, se reține că Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România, conform Statutului, reunește consiliile județene din România, fiind o organizație neguvernamentală, constituită pe baza „liberului consimțământ” (art. 1 din Statut).

Potrivit art. 4 din Statut: „Scopul înființării și funcționării UNCJR este de a contribui la:

a) creșterea autonomiei locale reale conform cu Carta Europeană a Autonomiei Locale, accelerarea procesului de descentralizare, dezvoltarea dialogului social și a parteneriatului cu autoritățile administrației publice centrale și cu celelalte structuri asociative ale organelor administrației publice locale existente în România;

b) creșterea gradului de implicare și participare a autorităților administrației publice locale în procesul decizional și reprezentarea acestora la nivel național;

c) îmbunătățirea calității serviciilor publice oferite cetățenilor prin creșterea transparenței și celerității în prestarea acestora;

d) dezvoltarea economico-socială armonioasă, durabilă și sustenabilă a unităților administrativ teritoriale în domeniile de competență.

Cu referire la Consiliul județean, potrivit articolul 122 alin. (1) din Constituția României „Consiliul județean este autoritatea administrației publice pentru coordonarea activității consiliilor comunale și orașenești, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean.”

Potrivit Constituției, reglementarea dispozițiilor referitoare la organizarea Administrației publice locale este trecută la Secțiunea a II-a din Capitolul V intitulat Administrația Publică, statuând astfel subordonarea acesteia executivului.

În ce privește conținutul celor două comunicate emise de Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România și Consiliului Județean Constanța cu referire la activitatea procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, pe de o parte, și a instanțelor de judecată, acestea vizează:

1. Modalitatea de instrumentare a dosarului de către Direcția Națională Anticorupție, precum și soluția pronunțată în dosarul _____ în care s-a dispus măsura arestării inculpatului N _____ C _____ și modalitatea de interpretare a probatoriului depus în dosar.

2. Încălcarea dreptului la un proces echitabil, atât de către procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție cât și de către judecătorii din cadrul T _____ B _____ S _____

3. Încălcarea dreptului la viață de către procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

1. În ce privește modalitatea de instrumentare a dosarului de către Direcția Națională Anticorupție, față de cererea de arestare preventivă formulată și în raport de actele dosarului prezentate detaliat la analiza verificărilor prealabile, se constată că aceasta a fost promovată în contextul în care inculpatul nu a respectat perioada pentru care a primit încuviințarea de a se afla în afara teritoriului României, astfel încât, ținând seama de acuzațiile formulate față de inculpat, care a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unui număr de _____, conduita pe care acesta a înțeles să o adopte și stadiul procesual în care se află cauza, măsura arestului preventiv a fost apreciată ca fiind proporțională și necesară pentru mai buna desfășurare a procesului penal.

Nu în ultimul rând, se reține și faptul că, în faza de urmărire penală, deși inculpatul C _____ N _____ D _____ nu se afla în țară, totuși procurorul a încuviințat în mod repetat părăsirea teritoriului național.

Astfel, aprecierile negative față de conduita procurorilor anticorupție, dincolo de faptul că sunt tendențioase, sunt nefondate juridic, analiza dosarului de mai sus dovedind cu prisosință acest aspect.

Prin urmare, legalitatea și temeinicia unor măsuri luate de procuror pot fi analizate numai în cadrul procesual prevăzut de lege, nefiind posibilă comentarea publică a acestora prin intermediul mijloacelor mass-media, întrucât existența unor procese în presă poate avea efecte dăunătoare asupra independenței și imparțialității magistraților.

În ce privește soluția adoptată de T. _____ B. _____ - S. _____ I. Penală prin încheierea din Camera de Consiliu din data de 23.06.2014, potrivit art. 97 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare. Exercițarea acestui drept nu poate însă pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse doar căilor legale de atac.

Conform dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale, iar în condițiile art. 46 alin. (2) teza finală din aceeași lege, verificările privind respectarea obligațiilor statutare și a regulamentelor de către judecători trebuie să respecte principiile independenței judecătorilor și supunerii lor numai legii, precum și autoritatea de lucru judecat.

Inspecția Judiciară poate efectua verificările necesare pentru lămurirea aspectelor sesizate conform art. 97 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, însă soluționarea căilor de atac și eventuala cenzurare a hotărârilor pronunțate este dată în competența exclusivă a instanțelor de judecată (conform art. 126 din Constituție justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege).

Sub aspectul soluțiilor pronunțate, fiind vorba despre esența activității de judecată, măsurile de supraveghere pot fi considerate admisibile în mod excepțional, numai dacă este vorba de o greșală evidentă, neîndoielnică, căreia îi lipsește chiar și cea mai slabă justificare, ceea ce nu este cazul în speță, deoarece încheierea pronunțată de T. B. a fost riguros motivată, cu indicarea temeiului de drept pe care se sprijină soluția pronunțată, judecătorul expunând motivele care au justificat, în opinia sa, luarea acestei măsuri.

Adoptarea unei soluții care nu este conformă intereselor uneia dintre părți nu poate fi apreciată ca o conduită necorespunzătoare a judecătorilor care au participat la soluționarea cauzelor, în lipsa oricăror alte indicii care să arate că hotărârea ar fi fost dată cu intenția de a încălca legea și de a decide din motive străine de cauză sau în defavoarea unei părți.

Actul concret de înlăptuire a justiției nu poate constitui un subiect de dezbatere publică, motivat de faptul că este atributul exclusiv al judecătorului și procurorului, astfel cum se statuează în principiul constituțional al separației puterilor în stat, precum și în dispozițiile legilor organice privind administrarea justiției.

Totodată, opinia exprimată în comunicatul Consiliului Județean Constanța în sensul că „solicitarea DNA de a cere arestarea preventivă pentru 30 zile și încuviințarea acesteia de către Tribunalul București, nu este altceva decât o încercare disperată de a aduce în spațiul public un alt scandal de presă, care să îl pună în umbră pe cel iscat de M. B.” induce ideea că justiția este influențată de factorul politic și că se află în fața unei hotărâri judecătorești politice, respectiv o hotărâre fără fundament, fără probe doveditoare, toate acestea având rolul de a submina autoritatea judecătorească și de a aduce atingere independenței sistemului judiciar.

2. Conform Recomandării CM/Rec(2010)12 a Comitetului de Miniștri către Statele Membre cu privire la judecători, respectiv independența, eficiența și responsabilitățile – scopul independenței, după cum este prevăzut de articolul 6 din Convenție, este de a garanta fiecărei persoane dreptul fundamental de a fi examinat cazul său în mod echitabil, având doar la bază aplicarea dreptului și fără nicio influență nepotrivită. Independența individuală a judecătorului este garantată de independența

sistemului judiciar în ansamblul său. În acest sens, independența judecătorilor este un aspect fundamental al statului de drept.

Potrivit art. 16 alin. (1) și art. 124 din Constituția României, cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, iar justiția se înfăptuiește în numele legii și este unică, imparțială și egală pentru toți.

Din perspectiva opiniei exprimate în comunicatul de presă cu referire la încălcarea art. 6 din Convenție, față de asigurarea coordonatelor legale din punct de vedere procedural și procesual, prin garantarea apărării și a echității față de toate părțile din dosar, Plenul apreciază că acestea nu pot fi decât considerații tendențioase și nefundamentate juridic.

3. Dreptul la viață constituie un atribut inalienabil al persoanei umane și este un principiu esențial în sistemul drepturilor și libertăților fundamentale apărute prin Convenția Europeană a Drepturilor Omului, viața fiind însăși condiția necesară pentru exercitarea tuturor celorlalte drepturi și libertăți.

Data fiind importanța protecției oferite de art. 2 (dreptul la viață), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a analizat îndeaproape privările de libertate, luând în considerare nu numai acțiunile agenților statului, ci toate circumstanțele cazului penal.

În cazul persoanelor deținute, statele au, pe lângă obligația generală de a nu recurge la forța excesivă, și „responsabilitatea pozitivă de a proteja viața persoanelor private de libertate”, deoarece acestea se regăsesc în întregime sub controlul autorităților, dată fiind vulnerabilitatea lor, autoritățile având datoria să-i protejeze. Nu trebuie uitat că analiza expusă are în vedere posibila încălcare a dreptului la viață a unei persoane aflate în detenție, ceea ce nu era cazul atunci când s-au formulat, prin comunicatul emis, acuzele total nefundamentate aduse procurorilor Direcției Naționale Anticorupție cu privire la încălcarea acestui drept fundamental.

Împrejurarea că instrumentarea cauzei penale a impus, din punct de vedere procedural, formularea unei propuneri de arestare preventivă de către procurorii Direcției Naționale Anticorupție, nu poate fi asemănată cu o practică torționară sau stalinistă. Cu atât mai puțin, nu se poate aprecia încălcarea dreptului la viață a unui inculpat aflat în libertate doar prin formularea unei asemenea propuneri, astfel de

considerații aducând grave atingeri actului de justiție, în general, instituțiilor care înfăptuiesc justiția, în special, și fiind făcute doar cu scopul de a submina independența sistemului judiciar.

Nu trebuie omis faptul că întrebările retorice exprimate în cadrul comunicatului Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România cu referire la încălcarea dreptului la viață și cu aprecieri negative față de „gradul de opacitate cu care procurorii au ajuns să trateze cauzele penale” s-au emis în spațiul public înainte de pronunțarea unei soluții de către T. B. tocmai cu scopul de a influența actul de justiție, urmărind totodată un efect imediat prin dezinformarea opiniei publice cu privire la modul de funcționare a sistemului judiciar, cu un impact profund negativ asupra justițiabililor, de - natura a le afecta încrederea în actul de justiție și de a amplifica nemulțumirile care, de altfel, sunt inerente în procedura judiciară.

Prin opiniile exprimate în comunicatul Consiliului Județean Constanța din data de 23.06.2014, s-a creat impresia publică că activitatea judecătorilor din cadrul T. B. - S. P. și a procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție se desfășoară cu încălcarea principiului legalității procesului penal consacrat de art. 2 Cod procedură penală.

Exprimarea opiniilor negative față de actul de justiție în cadrul comunicatului dat de către Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România a fost făcută anterior momentului în care urma a fi soluționată cererea de arestare preventivă formulată de Direcția Națională Anticorupție, respectiv la data de 19.06.2014. De asemenea, comunicatul Consiliului Județean Constanța dat în data de 23.06.2014 s-a situat anterior datei soluționării de către C. de A. B. S. F. a contestației formulate împotriva încheierii din camera de consiliu din data de 23.06.2014, pronunțată în dosarul nr. prin care s-a dispus măsura arestării.

Prin urmare, se poate aprecia că, momentul ales de cele două organisme - Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România și Consiliul Județean Constanța - pentru exprimarea unor opinii împotriva judecătorilor, precum și a procurorilor Direcției Naționale Anticorupție, care au instrumentat dosarul penal ce-l privea pe N. C. a fost orientat pentru o presiune asupra justiției.

Astfel, afirmațiile de tipul celor exprimate în cadrul comunicatelor din data de 19.06.2014 și, respectiv, din data de 23.06.2014, asumate de compartimentele de comunicare a celor două organisme, concretizate în aprecieri negative cu privire la activitatea procurorilor Direcției Naționale Anticorupție, dar și a instanței de judecată, nu ar trebui emise în spațiul public, astfel de afirmații încadrându-se perfect în situația în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a afirmat constant că se impune restrângerea libertății de exprimare, în scopul de a asigura autoritatea și imparțialitatea justiției.

În raport de aspectele analizate Plenul apreciază că, prin afirmațiile emise în spațiul public, prin comunicatele date de către cele două organisme, a fost afectată nu numai imaginea Direcției Naționale Anticorupție, a instanței judecătorești care a dispus măsura arestării și a magistraților care au instrumentat dosarul, ci și imaginea sistemului judiciar, în ansamblul său.

În consecință, prin opiniile exprimate în cadrul celor două comunicate analizate, s-a produs o încălcare a principiului separației și echilibrului puterilor în stat, cu consecința scăderii încrederii cetățenilor în sistemul judiciar și, implicit, a afectării independenței acestora.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, și art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 - Prin afirmațiile emise în spațiul public, prin comunicatele date de Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România și Consiliul Județean Constanța, a fost afectată nu numai imaginea Direcției Naționale Anticorupție, a instanței judecătorești care a dispus măsura arestării și a magistraților care au instrumentat dosarul, ci și imaginea sistemului judiciar, în ansamblul său.

Art.2 - Emiterea unui comunicat de presă de către Biroul de informare publică și relația cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în sensul concluziilor notei Inspecției judiciare.

Art.3 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare și Biroului de informare publică și relația cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 19 martie 2015

Președinte,
Judecător Marius Bădeaz
TUDOSE

